

יד (א) ויברך יי אל-משה לאמר:

(ב) זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והוא אלה-הכהן:

(ג) ויצא הכהן אל-מחויץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע:

(ד) וצוה הכהן ולקח למטהר שתי-צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב:

(ה) וצוה הכהן ושחט את-הצפור האחת אל-כלי-חרש על-מים חיים:

(ו) את-הצפור החיה יקח אתה ואת-עץ הארז ואת-שני התולעת ואת-האזב וטבל אותם ואת הצפור החיה בדם הצפור השחטה על המים החיים:

(ז) והזה על המטהר מן-הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את-הצפור החיה על-פני השדה:

(ח) וכבס המטהר את-בגדיו וגלח את-כל-שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל-המחנה וישב מחויץ לאהלו שבועת ימים:

(ט) והיה ביום השביעי יגלח את-כל-שערו את-ראשו ואת-זקנו ואת גבת עיניו ואת-כל-שערו יגלח וכבס את-בגדיו ורחץ את-בשרו במים וטהר:

(י) וביום השמיני יקח שני-כבשים תמימים וכבשה אחת בת-שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן:

(יא) והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יי פתח אהל מועד:

(יב) ולקח הכהן את-הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת-לג השמן והניף אתם תנופה לפני יי:

(יג) ושחט את-הכבש במקום אשר ישחט את-החטאת ואת-העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא:

(יד) ולקח הכהן מהם האשם ונתן הכהן על-תנוף און המטהר הימנית ועל-כהן ידו הימנית ועל-כהן רגלו הימנית:

יד (א) ומלל יי עם-משה למימר:

(ב) דא תהלי אורייתא דסגירא ביומא דדכותה ויתיתי לנת-כהנא:

(ג) ויפקל כהנא למברא למשריתא ויחזיל כהנא והא אתפי מכתש-סגירותא מן-סגירא:

(ד) ויפקד כהנא ויסב לדמדפי תרתיו-צפרין חין כהן ואעא דארזא וצבע זהרי ואזבא:

(ה) ויפקד כהנא ויכס ית-צפרא חדא למן-דחסר על-מי מבויע:

(ו) ית-צפרא חיתא יסב יתה וית-אעא דארזא וית-צבע זהרי וית-אזבא ויטבל יתהון וית צפרא חיתא בדמא דצפרא דנכיסא על מי מבויע:

(ז) ויהי על דמדפי מן-סגירותא שבע זמנין וידכילה וישלח ית-צפרא חיתא על-אפי חקלא:

(ח) ויצבע דמדפי ית-לבושוהי ויגלח ית-כל-סערה ויסחי במיא וידפי ובתר-כן יעל למשריתא ויתב מברא למשכנה שבועא יומין:

(ט) ויהי ביומא שביעאה יגלח ית-כל-סערה ית-רישה וית-דקנה וית גביני עינוהי וית-כל-סערה יגלח ויצבע ית-לבושוהי ויסחי ית-בסרה במיא וידפי:

(י) וביומא תמינאה יסב תרין-אמרין שלמין ואמרתא חדא בת-שתה שלמתא ותלתא עסרנין סלתא מנחתא דפילא במשח ולגא חד דמשחא:

(יא) ויקים כהנא דמדפי ית גברא דמדפי ויתהון קדם יי בתרע משכן זמנא:

(יב) ויסב כהנא ית-אמרא חד ויקרב יתה לאשם וית-לגא דמשחא וירים יתהון ארמא קדם יי:

(יג) ויכס ית-אמרא באתרא דיכס ית-חטאת וית-עלתא באתר קדשא ארי כחטאת אשמא הוא לכהנא קדש קדשין הוא:

(יד) ויסב כהנא מדמא דאשמא ויתן כהנא על-רום אדנא דמדפי דימינא ועל-אלין ידה דימינא ועל-אלין רגלה דימינא:

(טו) ויִסַּב כְּהֵנָּא מִלִּגְנָא דְּמִשְׁחָא וִירִיק עַל-יְרֵא דְּכֹהֵנָּא דְּסַמְאֵלָא:

(טז) וְיִטְבֵּל כְּהֵנָּא יַת-אַצְבָּעָה דִּימִינָא מִן-מִשְׁחָא דְּעַל יְדָה דְּסַמְאֵלָא וִיהִי מִן-מִשְׁחָא בְּאַצְבָּעָה שְׁבַע זְמַנִּין קָדָם יְיָ:

(יז) וּמִשְׁאָר מִשְׁחָא דְּעַל יְדָה יִתֵּן כְּהֵנָּא עַל-רִימֵי אֲדָנָא דְּמַדְכֵּי דִּימִינָא וְעַל-אַלְיוֹן יְדָה דִּימִינָא וְעַל-אַלְיוֹן רְגֵלָה דִּימִינָא עַל דְּמָא דְּאַשְׁמָא:

(יח) וּדְיִשְׁתָּאֵר בְּמִשְׁחָא דְּעַל יְרֵא דְּכֹהֵנָּא יִתֵּן עַל-רִישָׁא דְּמַדְכֵּי וַיִּכְפֹּר עֲלוּהִי כְּהֵנָּא קָדָם יְיָ:

(יט) וַיַּעֲבֹד כְּהֵנָּא יַת-חֲטָטָא וַיִּכְפֹּר עַל-דְּמַדְכֵּי מִסַּבְתָּהּ וַיִּבְתֵּר-כֵּן יָכֶס יַת-עֲלֵתָא:

(כ) וַיִּסַּק כְּהֵנָּא יַת-עֲלֵתָא וַיַּת-מִנְחָתָא לְמַדְבְּחָא וַיִּכְפֹּר עֲלוּהִי כְּהֵנָּא וַיִּדְכֵּי: ◦

(כא) וְאַם-מִסְכָּן הוּא וְלִית יְדָה מְדַבְּקָא וַיִּסַּב אִמְר חַד אֲשַׁמָּא לְאַרְמָא לְכַפֵּרָא עֲלוּהִי וְעִסְרָנָא סִלְתָּא חַד דְּפִיל בְּמִשְׁחָא לְמִנְחָתָא וְלִגְנָא דְּמִשְׁחָא:

(כב) וַתְּרִין שְׁפָנִינִין אִו תְּרִין בְּנֵי יוֹנָה דְּתַדְבֵּק יְדָה וַיְהִי חַד חֲטָטָא וְחַד עֲלֵתָא:

(כג) וַיִּלְתִּי יַתְהוֹן בְּיוֹמָא תְּמִינָאָה לְדְכוּתָהּ לְוַת-כְּהֵנָּא לְתַרְע מִשְׁפַּח-זְמַנָּא לְקָדָם יְיָ:

(כד) וַיִּסַּב כְּהֵנָּא יַת-אַמְרָא דְּאַשְׁמָא וַיַּת-לִגְנָא דְּמִשְׁחָא וִירִים יַתְהוֹן כְּהֵנָּא אֲרַמָּא קָדָם יְיָ:

(כה) וַיִּכֹּס יַת-אַמְרָא דְּאַשְׁמָא וַיִּסַּב כְּהֵנָּא מִדְּמָא דְּאַשְׁמָא וַיִּתֵּן עַל-רִימֵי אֲדָנָא דְּמַדְכֵּי דִּימִינָא וְעַל-אַלְיוֹן יְדָה דִּימִינָא וְעַל-אַלְיוֹן רְגֵלָה דִּימִינָא:

(כו) וּמִן-מִשְׁחָא יְרִיק כְּהֵנָּא עַל-יְרֵא דְּכֹהֵנָּא דְּסַמְאֵלָא:

(כז) וַיְהִי כְּהֵנָּא בְּאַצְבָּעָה דִּימִינָא מִן-מִשְׁחָא דְּעַל יְדָה דְּסַמְאֵלָא שְׁבַע זְמַנִּין קָדָם יְיָ:

(כח) וַיִּתֵּן כְּהֵנָּא מִן-מִשְׁחָא דְּעַל יְדָה עַל-רִימֵי אֲדָנָא דְּמַדְכֵּי דִּימִינָא וְעַל-אַלְיוֹן יְדָה דִּימִינָא וְעַל-אַלְיוֹן רְגֵלָה דִּימִינָא עַל-אַתֵּר דְּמָא דְּאַשְׁמָא:

(כט) וּדְיִשְׁתָּאֵר מִן-מִשְׁחָא דְּעַל-יְרֵא דְּכֹהֵנָּא יִתֵּן עַל-רִישָׁא דְּמַדְכֵּי לְכַפֵּרָא עֲלוּהִי קָדָם יְיָ:

(טו) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֶּגֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּצַק עַל-כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית:

(טז) וְיִטְבֵּל הַכֹּהֵן אֶת-אַצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן-הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית וְהָזָה מִן-הַשֶּׁמֶן בְּאַצְבָּעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְיָ:

(יז) וּמִלֵּתֵר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כַּפוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן עַל-תְּנֹוד אֲזֵן הַמִּטְהַר הַיְמָנִית וְעַל-בֵּהֶן יְדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בֵּהֶן רְגְלוֹ הַיְמָנִית עַל הַם הָאֵשֶׁם:

(יח) וְהִנּוֹתֵר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל-רִישׁ הַמִּטְהַר וְכַפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְיָ:

(יט) וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת-הַחֲטָטָא וְכַפֵּר עַל-הַמִּטְהַר מִטְּמֵאתוֹ וְאַחֵר יִשְׁחַט אֶת-הָעֵלָה:

(כ) וְהָעֵלָה הַכֹּהֵן אֶת-הָעֵלָה וְאֶת-הַמִּנְחָה הַמְזֻבָּחָה וְכַפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהַר: ◦

(כא) וְאַם-גֵּיל הוּא וְאִין יְדוֹ מִשְׁגָּת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אֲשֶׁם לְתַנוּפָּה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשְׂרוֹן סִלְתָּ אֶחָד בְּלוּל בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה וְלֶג שָׁמֶן:

(כב) וּשְׁתֵּי תָרִים אִו שְׁנַיִם בְּנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁיַג יְדוֹ וְהִיָּה אֶחָד חֲטָטָא וְהָאֵחֵד עֵלָה:

(כג) וְהִבִּיא אֹתָם בְּיוֹם הַשְּׂמִינִי לְטַהֲרֵתוֹ אֶל-הַכֹּהֵן אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד לִפְנֵי יְיָ:

(כד) וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת-כֶּבֶשׂ הָאֵשֶׁם וְאֶת-לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ:

(כה) וּשְׁחַט אֶת-כֶּבֶשׂ הָאֵשֶׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֵשֶׁם וְנָתַן עַל-תְּנֹוד אֲזֵן-הַמִּטְהַר הַיְמָנִית וְעַל-בֵּהֶן יְדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בֵּהֶן רְגְלוֹ הַיְמָנִית:

(כו) וּמִן-הַשֶּׁמֶן יִצַק הַכֹּהֵן עַל-כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית:

(כז) וְהָזָה הַכֹּהֵן בְּאַצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן-הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְיָ:

(כח) וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן-הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כַּפוֹ עַל-תְּנֹוד אֲזֵן הַמִּטְהַר הַיְמָנִית וְעַל-בֵּהֶן יְדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בֵּהֶן רְגְלוֹ הַיְמָנִית עַל-מְקוֹם הַם הָאֵשֶׁם:

(כט) וְהִנּוֹתֵר מִן-הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל-רִישׁ הַמִּטְהַר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְיָ:

תורה

תרגום אונקלוס

(ל) ויעבד ית-חדל מן-שפנינליא או מן-בני יונה מדתדבק ירה:
 (לא) ית דתדבק ירה ית-חד חטאת וית-חד עלתא על-מנחתא ויכפר כהנא על דמדפי קדם יי:
 (לב) דא אורייתא דבה מכתש סגירו דלא-תדבק ירה בדכותה: ⁹
 (לג) ומלל יי עם-משה ולא-הרן למימר:
 (לד) ארי תעלון לארעא דכנען דאנא ירב לכון לאחסנא ואתן מכתש סגירו בבית ארע אחסנתכון:
 (לה) וייתל דידיה ביתא ויחגי לכהנא למימר כמכתשא אתחגי לי בביתא:
 (לו) ויפקד כהנא ויפנון ית-ביתא עד-ליא יעל כהנא למחגי ית-מכתשא ולא יסתאב כל-דבביתא ובתר כן יעל כהנא למחגי ית-ביתא:
 (לז) ויחגי ית-מכתשא והא מכתשא בכתלי ביתא פחתין ירלון או סמקון ומחזיהון מכיד מן-פתלא:
 (לח) ויפק כהנא מן-ביתא לתרע ביתא ויסגר ית-ביתא שבועא יומין:
 (לט) ויתוב כהנא ביומא שביעא ויחגי והא אוסף מכתשא בכתלי ביתא:
 (מ) ויפקד כהנא וישלפון ית-אבנאי דבהן מכתשא וירמון יתהן למברא לקרתא לאתר מסאב:
 (מא) וית-ביתא יקלפון מגו סחור-סחור וירמון ית-עפרא דקליפו למברא לקרתא לאתר מסאב:
 (מב) ויסבון אבנין אחרנין ויעלון לאתר אבניא ועפרא אחרן יסב וישוע ית-ביתא:
 (מג) ואם-יתוב מכתשא ויסגי בביתא בתר דשליפו ית-אבניא ובתר דקליפו ית-ביתא ובתר דאתשע:
 (מד) ויעל כהנא ויחגי והא אוסף מכתשא בביתא סגירות מחסרא היא בביתא מסאב הוא:
 (מה) ויתרע ית-ביתא ית-אבנוהיל וית-אעוהי וית כל-עפר ביתא ויפק למברא לקרתא לאתר מסאב:
 (מו) ודיעל לביתא כל-יומין דיסגר יתה יהי מסאב עד-רמשא:

(ל) ועשה את-האחר מן-התרים או מן-בני היונה מאשר תשיג ידו:
 (לא) את אשר-תשיג ידו את-האחר חטאת ואת-האחר עלה על-המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יי:
 (לב) זאת תורת אשר-בו נגע צרעת אשר לא-תשיג ידו בטירתו: ⁹
 (לג) וידבר יי אל-משה ואל-אהרן לאמר:
 (לד) כִּי תבאו אל-ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם:
 (לה) ובא אשר-לו הפית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית:
 (לו) וצוה הכהן ופנו את-הפית בטרם יבא הכהן לראות את-הנגע ולא יטמא כל-אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את-הפית:
 (לז) וראה את-הנגע והנה הנגע בקירת הפית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן-הקיר:
 (לח) ויצא הכהן מן-הפית אל-פתח הפית והסגיר את-הפית שבועת ימים:
 (לט) ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הפית:
 (מ) וצוה הכהן וחלצו את-האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא:
 (מא) ואת-הפית יקצע מפית סביב ושפכו את-העפר אשר הקצו אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא:
 (מב) ולקחו אבנים אחרות והביאו אל-פתח האבנים ועפר אחר יקח וטח את-הפית:
 (מג) ואם-ישוב הנגע ופרח בפית אחר חלץ את-האבנים ואחרי הקצות את-הפית ואחרי הטוח:
 (מד) ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בפית צרעת ממארת הוא בפית טמא הוא:
 (מה) ונתץ את-הפית את-אבניו ואת-עציו ואת כל-עפר הפית והוציא אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא:
 (מו) והבא אל-הפית כל-ימי הסגיר אתו יטמא עד-הערב:

תרגום אונקלוס

(מז) ודישכב בביתא יצבע ית-לבושוהי ודייכל בביתא יצבע ית-לבושוהי:

(מח) ואם-מעל יעל כהנא ויחזי ויהא לא-אוסף מכתשא בביתא בחר דאתשע ית-ביתא וידפי כהנא ית-ביתא ארי אתסי מכתשא:

(מט) ויסב לדכאה ית-ביתא תרתין צפרין ואעא דארזא וצבע זהרי ואזבא:

(נ) ויכס ית-צפרא חרא למן-דחסף על-מי מבוע:

(נא) ויסב ית-אעא דארזא וית-אזבא וית וצבע זהרי וית צפרא חיתא ויטבל יתהון בדמא דצפרא דנכיסתא ובמי מבוע ויהי לביטא שבע זמנין:

(נב) וידפי ית-ביתא בדמא דצפרא ובמי מבוע ובצפרא חיתא ובאעא דארזא ובאזבא ובצבע זהרי:

(נג) וישלח ית-צפרא חיתא למברא לקרתא לאפי חקלא ויכפר על-ביתא וידפי:

(נד) דא אורייתא לכל-מכתש סגירותא ולנתקא:

(נה) ולסגירות לבושא ולביתא:

(נו) ולעמקא ולעד נא ולבהרא:

(נז) לאלפא ביום מסאבא וביום דכיא דא אורייתא דסגירותא: □

טו (א) ומלל יל עם-משה ולאחרן לאמר:

(ב) מלילו עם-בני ישראל ותימרון להון גבר גבר ארי יהי דאב מבסרה דובה מסאב הוא:

(ג) ודא תהי סאבתה בדובה ניר בסרה ית-דובה או-חתים בסרה מדובה סאבתה היא:

(ד) כל-משכבא דישכב עלוהי דובנא יהי מסאב וכל-מנא דיתב עלוהי יהי מסאב:

(ה) וגבר דיקרב במשכבה יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד-רמשא:

(ו) ודייתב על-מנא דיתב עלוהי דובנא יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד-רמשא:

(ז) ודייקרב בבסר דובנא יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד-רמשא:

תורה

(מז) והשכב בבית יכבס את-בגדיו והאכל בבית יכבס את-בגדיו:

(מח) ואם-בא יבא הכהן וראה והנה לא-פשה הנגע בבית אחרי הטח את-הבית וטהר הכהן את-הבית כי נרפא הנגע:

(מט) ולקח לחטא את-הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב:

(נ) ושחט את-הצפר האחת אל-כלי-חרש על-מים חיים:

(נא) ולקח את-עץ-הארז ואת-האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחטה ובמים החיים והנה אל-הבית שבע פעמים:

(נב) וחטא את-הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת:

(נג) ושלח את-הצפר החיה אל-מחוץ לעיר אל-פני השדה וכפר על-הבית וטהר:

(נד) זאת התורה לכל-נגע הצרעת ולנתק:

(נה) ולצרעת הבגד ולבית:

(נו) ולשאת ולספחת ולבהרת:

(נז) להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת: □

טו (א) וידבר יל אל-משה ואל-אחרן לאמר:

(ב) דברו אל-בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשויו זובו טמא הוא:

(ג) וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשורו את-זובו או-החתים בשורו מזובו טמאתו הוא:

(ד) כל-המשכב אשר ישכב עליו הזב וטמא וכל-הפלי אשר-ישב עליו וטמא:

(ה) ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב:

(ו) והישב על-הפלי אשר-ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב:

(ז) והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב:

(ח) וכי יִרְק הַזָּב בַּטְּהוֹר וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרְב׃

(ט) וְכָל-הַמְרֻכָּב אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו הַזָּב יִטְמָא׃

(י) וְכָל-הַנִּגְזַע בְּכָל־אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְתָּיו יִטְמָא עַד-הָעֶרְב׃ וְהַנּוֹשָׂא אוֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרְב׃

(יא) וְכָל אֲשֶׁר יִגַע-בּוֹ הַזָּב וַיִּדְרוּ לֹא-שֹׁטֵף בַּמַּיִם וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרְב׃

(יב) וְכָל-חֲרָשׁ אֲשֶׁר-יִגַע-בּוֹ הַזָּב יִשְׁבֵּר וְכָל-כְּלִי-לַעֲץ יִשְׁטֹף בַּמַּיִם׃

(יג) וכי-יִטְהַר הַזָּב מִזּוּבוֹ וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטַהֲרָתוֹ וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם חַיִּים וְטָהַר׃

(יד) וְבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח-לּוֹ שְׁתֵּי תְרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה וּבָא׃ לִפְנֵי יְיָ אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַנִּתְּנָם אֶל-הַכֹּהֵן׃

(טו) וְעָשָׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶחָד חֲטָאת וְהָאֶחָד עֹלָה וְכִפָּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְיָ מִזּוּבוֹ׃

(טז) וְאִישׁ כִּי-תִצָּא מִמֶּנּוּ שְׁכַבַת-זָרַע וְרַחַץ בַּמַּיִם אֶת-כָּל-בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא עַד-הָעֶרְב׃

(יז) וְכָל-בְּגָד וְכָל-עוֹר אֲשֶׁר-יִהְיֶה עָלָיו שְׁכַבַת-זָרַע וְכַבֵּס בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרְב׃

(יח) וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שְׁכַבַת-זָרַע וְרַחֲצוּ בַמַּיִם וְטָמְאוּ עַד-הָעֶרְב׃

(יט) וְאִשָּׁה כִּי-תִהְיֶה זָכָה דָּם יִהְיֶה זָכָה בְּבִשְׂרָהּ שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ וְכָל-הַנִּגְזַע בָּהּ יִטְמָא עַד-הָעֶרְב׃

(כ) וְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִטְמָא וְכָל אֲשֶׁר-תִּשָּׁב עָלָיו יִטְמָא׃

(כא) וְכָל-הַנִּגְזַע בַּמִּשְׁכָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרְב׃

(כב) וְכָל-הַנִּגְזַע בְּכָל-כְּלִי אֲשֶׁר-תִּשָּׁב עָלָיו יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרְב׃

(כג) וְאִם עַל-הַמִּשְׁכָּב הוּא אוֹ עַל-הַכְּלִי אֲשֶׁר-הוּא יִשְׁבַת-עָלָיו בְּנִגְעוֹ-בּוֹ יִטְמָא עַד-הָעֶרְב׃

(ח) וְאִרִי-יִרְק דּוּבְנָא בְּדַכֵּיָא וַיִּצְבַּע לְבוּשׁוֹהִל וַיִּסְחֵי בְּמִיָּא וַיְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׂא׃

(ט) וְכָל-מְרַכְבָּא דִּירְכַב עֲלוֹהִי דּוּבְנָא יְהִי מְסָאב׃

(י) וְכָל-דִּיקְרָב בְּכָל־דִּיהִי תַחְתּוֹהִי יְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׂא וְדִיטֵל יְתַהוֹן יִצְבַּע לְבוּשׁוֹהִל וַיִּסְחֵי בְּמִיָּא וַיְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׂא׃

(יא) וְכָל דִּיקְרַב-בֵּה דּוּבְנָא וַיִּדְוֵהִי לֹא-שֹׁטֵף בְּמִיָּא וַיִּצְבַּע לְבוּשׁוֹהִל וַיִּסְחֵי בְּמִיָּא וַיְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׂא׃

(יב) וְמוֹ-דַּחְסָף דִּיקְרַב-בֵּה דּוּבְנָא יִתְבַּר וְכָל-מֶן-דִּאֲע יִשְׁטֹף בְּמִיָּא׃

(יג) וְאִרִי יִרְכֵי דּוּבְנָא מְדוּבָהּ וַיִּמְנִי לָהּ שִׁבְעָא יוֹמִין לְדַכּוּתָהּ וַיִּצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי וַיִּסְחֵי בְּסַרְהַּ בְּמִי מְבוּעַ וַיִּדְכֵי׃

(יד) וּבִיּוֹמָא תְּמִינָאָה יִסַּב-לָהּ תְּרִין שְׁפָנִינִין אוֹ תְּרִין בְּנֵי יוֹנָה וַיִּיתֵי וְלִקְרָם יְיָ לְתַרְעֵל מִשְׁכָּן זְמָנָא וַיִּתְּנִנּוּן לְכַהֲנָא׃

(טו) וַיַּעֲבֵד יְתַהוֹן כְּהֵנָּא חַד חֲטָאתָא וְחַד עֹלָתָא וַיְכַפֵּר עֲלוֹהִי כְּהֵנָּא קָרָם יְיָ מְדוּבָהּ׃

(טז) וְגִבְרַר אֲרִי-תַפְק מִנְהָ שְׁכַבַת-זָרַעָא וַיִּסְחֵי בְּמִיָּא יַת-כָּל-בְּסָרְהַּ וַיְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׂא׃

(יז) וְכָל-לְבוּשׁ וְכָל-מִשְׁוֹ דִּיהִי עֲלוֹהִי שְׁכַבַת-זָרַעָא וַיִּצְטַבַּע בְּמִיָּא וַיְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׂא׃

(יח) וְאִתְתָּא דִּישְׁכַּב גְּבַר יַתָּה שְׁכַבַת-זָרַעָא וַיִּסְחֹן בְּמִיָּא וַיְהוֹן מְסָאבִין עַד-רַמְשָׂא׃

(יט) וְאִתְתָּא אֲרִי תַהִי דִּיבָּא דָּם יְהִי דוּבָהּ בְּבִסְרָהּ שִׁבְעָא יוֹמִין תַּהִי בְּרַחוּלָהּ וְכָל-דִּיקְרַב בֵּה יְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׂא׃

(כ) וְכֹל דִּתְשַׁכַּב עֲלוֹהִי בְּרַחוּקָהּ יְהִי מְסָאב וְכָל דִּתְתַב עֲלוֹהִי יְהִי מְסָאב׃

(כא) וְכָל-דִּיקְרַב בַּמִּשְׁכָּב יִצְבַּע לְבוּשׁוֹהִל וַיִּסְחֵי בְּמִיָּא וַיְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׂא׃

(כב) וְכָל-דִּיקְרָב בְּכָל-מְנָא דִּתְתַב עֲלוֹהִי יִצְבַּע לְבוּשׁוֹהִל וַיִּסְחֵי בְּמִיָּא וַיְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׂא׃

(כג) וְאִם עַל-מִשְׁכָּבָא הוּא אוֹ עַל-מְנָא דִּיהִיא יִתְבָּא-עֲלוֹהִי בְּמַקְרָבָהּ בֵּה יְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׂא׃

תרגום אונקלוס

(כד) וְאִם מִשְׁכַּב יִשְׁכַּב גִּבֹּר יִתֵּהּ וַיְהִי רְחוּקָה עֲלוּהִי וַיְהִי מִסָּאֵב שִׁבְעָא יוֹמִין וְכָל-מִשְׁכַּבָּא דִּישְׁכַּב עֲלוּהִי יְהִי מִסָּאֵב: ▫

(כה) וְאִתְתָּא אַרְי יְדוּב דְּרֹב דְּמָה יוֹמִין סְגִיאִין בְּלֹא עֲדָן רְחוּקָה אִו אַרְי תְּרֹב עַל-רְחוּקָה כְּלִי-יּוֹמֵי דְרֹב סָאֲבָתָה כְּיוֹמֵי רְחוּקָה תְּהִי מִסָּאֲבָא הִיא:

(כו) כָּל-מִשְׁכַּבָּא דִּתְשַׁכַּב עֲלוּהִי כְּלִי-יּוֹמֵי דְרֹבָה כְּמִשְׁכַּב רְחוּקָה יְהִי לָהּ וְכָל-מְנָא דִּתְתֵּב עֲלוּהִי מִסָּאֵב יְהִי כְּסָאֲבַת רְחוּקָה:

(כז) וְכָל-דִּיקְרַב בְּהוּן יְהִי מִסָּאֵב וַיִּצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי וַיִּסְחִי בְּמִלָּא וַיְהִי מִסָּאֵב עַד-רַמְשָׂא:

(כח) וְאִם-דִּכִּיאַת מְדוּבָה וְתִמְגֵי לָהּ שִׁבְעָא יוֹמִין וּבְתֵר-כֵּן תִּדְרָפִי:

(כט) וּבְיוֹמָא תְּמִינָאָה תִּסַּב-לָהּ תִּרְיָן שְׁפִנְיָנִין אִו תִּרְיָן בְּנֵי יוֹנָה וְתִיִּתִי יִתְהוּן לְיַת-כְּהֵנָא לְתַרְע מִשְׁכַּן זְמָנָא:

(ל) וַיַּעֲבַד כְּהֵנָא יַת-חֲדָא וַיַּת-חֲדָא וַיַּת-חֲדָא עֲלֵתָא וַיַּכְפֹּר עֲלֵיהּ כְּהֵנָא קִרְסָם יְלֵ מְדוּב סָאֲבָתָה:

(לא) וְתִפְרָשׁוּן יַת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִסָּאֲבָתְהוּן וְלֹא יִמְתּוּן בְּסָאֲבָתְהוּן בְּסָאוּבִיהוּן יַת-מִשְׁכַּנֵּי דְבִינִיהוּן:

(לב) דָּא אִוְרִיתָא דְדוּבָנָא וְדִתְפַק מְנַה שְׁכַבְת-זֶרְעָא לְאִסְתָּאֲבָא-בָּהּ:

(לג) וְלִדְסָאֲבָתָהּ בְּרְחוּקָה וְלִדְרָאֵב יַת-דְּרֹבָה לְדָכַר וְלִנְקָבָא וְלִגְבֵר דִּישְׁכַּב עִם-מִסָּאֲבָתָא: ▫

תורה

(כד) וְאִם שָׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ וַתְּהִי נִדְתָּהּ עָלָיו וַטְמֵא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל-הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר-יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא: ▫

(כה) וְאִשָּׁה כִּי-זוּבָ זוּב דְּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת-נִדְתָּהּ אִו כִּי-תְזוּב עַל-נִדְתָּהּ כְּלִי-יּוֹמֵי זוּב טְמֵאָתָה כִּימֵי נִדְתָּהּ תְּהִי טְמֵאָה הִוא:

(כו) כָּל-הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר-תִּשְׁכַּב עָלָיו כְּלִי-יּוֹמֵי זוּבָה כְּמִשְׁכַּב נִדְתָּהּ יִהְיֶה-לָּהּ וְכָל-הַכֹּלֵל אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו טְמֵא יִהְיֶה כְּטְמֵאֵת נִדְתָּהּ:

(כז) וְכָל-הַנוֹגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וַטְמֵא עַד-הָעֶרֶב:

(כח) וְאִם-טְהֵרָה מְזוּבָה וְסִפְרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאֶחָר טְהֵרָה:

(כט) וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח-לָהּ שְׁתֵּי תְרִים אִו שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהִבִּיאָה אוֹתָם אֶל-הַכֹּהֵן אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

(ל) וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת-הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת-הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לְפָנָי יְלֵ מְזוּב טְמֵאָתָה:

(לא) וְהִזְרַתְּם אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִטְמֵאֹתָם וְלֹא יִמְתּוּן בְּטְמֵאֹתָם בְּטְמֵאִים אֶת-מִשְׁכַּנֵּי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם:

(לב) זֹאת תֹּרַת הַזָּב וְאֲשֶׁר תִּצְאָ מִמֶּנּוּ שְׁכַבְת-זֶרְעָ לְטְמֵאָה-בָּהּ:

(לג) וְהִדְרָה בְּנִדְתָּהּ וְהִזָּב אֶת-זוּבָו לְזָכָר וְלִנְקָבָה וְלֵאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם-טְמֵאָה: ▫